

kezőleg, az egyesületi pangó működésnek felüldítése helyett, elvi határozatot kívánt az egyesületi működés teljes beszüntetéséről. Élet helyett a halált!

Volt-e a megye főispánjának a törvényhatósági bizottságtól mandátuma arra nézve, hogy ezen kérdésben a megye nevében nyilatkozhat; s a tett indítványban a megye kezdeményezése rejlik-e, vagy legalább fogna-e a megye ily gazdasági politikát helyeselni? azt nem tudom, mert ez iránt az indítvány a közgyűlést bizonytalan-ságban hagyta.

En azonban nem hiszem, hogy azon törvényhatósági bizottság, mely érzékkel és törekvéssel viseltetik a megyei gazdasági ügyek javítása iránt, a megye területén levő gazdasági egyesület létezésének megszüntetését tűzze ki céljául. Ellenkezőleg, ha nem lenne ily egyesület, megteremtéséről kellene gondoskodnia. Még nem rég volt, midőn a földmívelési miniszterek igen erőlyesen sürgették és nógatták a megyéket, hogy gondoskodjanak és hassanak arra, hogy minden megye területén legyen gazdasági egyesület. A megye részéről és a megye szempontjából határozottan igen rossz gazdasági politika lenne a megyei gazdasági egyesület beszüntetése. Erről azonban beszéljenek a megyei bizottság tagjai.

En az elnöki indítványt, mint kizárólag az elnök egyéni nézeteit kifejező indítványt tekintem egyedül, mint ilyent bírálom.

Minden egyesület örömmel fogadhatja elnökének kezdeményezéseit az egyesületi alapszabályokon belül. Azon indítványok és célzatok azonban, melyek túllépik az alapszabályokat, már arról tesznek tanúságot, hogy az indítványozó vagy nem ismeri az alapszabályokat, vagy azokat jóknak, helyeseknek nem tartva, mint reformátor lép fel.

Igy tett gróf Keglevich István is. Az általa kezdeményezett és létesített reformok a gyakorlati életben be nem váltak, nemcsak jó eredményt nem hoztak, hanem az egyesületet a romlás és pusztulás szélére sodorták.

A gunmosolylyal sutba lökött, régi egyesületi alapszabályokat követő újabb alapszabályok azon sorsban részesültek, hogy több éven át, a közgyűlési tanácskozmányok egyik állandó tárgya volt: „az alapszabályok módosítása”.

Gróf Keglevich Istvánt az egyesület élén komoly szándék és mindig a legjobb akarat vezérelte. Ezt ellenesei is kötelesek beismereni. De szándék és akarat magában véve még nem elégségesek a jó siker biztosítására, nem, különösen akkor, midőn egy ember saját eszméi és nézetei szerint akar kormányozni és ezekhez szabja a szabályokat, a helyett, hogy ő alkalmazkodnék a szabályokhoz.

Az egyesületi élet akkoron egy nagy kísérleti terep volt; az egyesület létezett az elnök kedvéért és nem megfordítva.

Az elnök alkotott és szervezett. Egy szép, eszményi öltönyt eszelt ki, és azt akarta, hogy az egyesület teste alkalmazkodjék ezen öltönyhöz. Hajdan elődeink másként tettek, úgy cselekedtek, mint az öltönyt készítő jó iparos. Előbb mértéket vesz a testről, s e szerint varrja az öltönyt a testhez.

De igazságtalanok lennének a gróf iránt, ha a szenvedett veszteségeikért őt akarnók felelőssé tenni. Nem ő volt a hibás, mi voltunk azok, ő neki ugyanis mint az egyesület tagjának, ugyanis mint elnökének kétségbe vonhatlan joga volt indítványait megtenni, nézetei érvényesítését kezdeményezni. A felelősség azoké, akik ezen indítványokat elfogadták, mert jogukban és módjukban állott azokat el nem fogadni, s részben vagy egészen mellőzni. A felelősség a miénk, a kik az elnök személye iránti előzékenységből nézeteit elfogadtuk, jóllehet előrelátunk és tudtuk a káros következményeket és így az egyesület érdekeit másodsorba helyeztük.

Meglehet, sőt valószínű, hogy gróf Keglevich István nem tűrte volna, hogy minduntalan leszavazzassék, és leszavaztatása esetében letette volna elnöki tisztét. Nos? elvesztettük volna elnökünkét, de megmentettük volna egyesületünket, illetőleg ennek vagyona tetemes részét. Az történt volna.

És most, midőn a nagy concepciók tengerén szenvedett kegyetlen hajótörésünk után végre szerencsésen visszajutottunk régi jó alapszabályaink szerény, de biztos kikötőjébe, és pihe-nünk egy kissé, hogy erőt gyűjtsünk újabb tevékenységre, ismét egy új reform-indítvánnyal ajándékoz meg elnökünk, mely kísérletnek sok, saját erőnk szerinti cselekvésnek pedig kevés, melyet ha aláírunk, egyesületünk

anyagi és erkölcsi halálos ítéletét ír-tuk alá.

Mint fentebb említém, a gazdasági egyesület jogositva, sőt kötelezve van, a megye gazdasági életének minden fontosabb mozzanatát figyelemmel kísérni és e téren megbírálni a megye ténykedéseit vagy mulasztásait is. Sőt joga van, esetleg károsnak bizonyult, vagy védelmezhető intézkedései ellen sikra is szállani, s úgy a megyénél, mint a kormánynál azok megváltoztatását szorgalmazni.

Ezen működési körben bírja a gazdasági egyesület az ellenőrző szerepét.

Ezen ellenőrzés értékét emeli az, hogy az egyesület fölfelé és lefelé teljesen független.

A megye függetlenségi és önkormányzati jogköre is részben ugyan még az 1886. 21. t.-cikkben papiros-malaszt, tényleg azonban már régen megszünt létezni. És ily megyének szolgáltassa ki az egyesület vagyona és függetlenségét? Valóban nem ezt kívánják a megye gazdasági érdekei. Ha Barsvármegye jónak találja a közigazgatás államosításának új rendszerét, a központosítás bürokratikus elvét; és nemcsak közönnnyel fogadja önkormányzati jogköreinek elvesztését, hanem még köszönetet is mond, kelet csókol annak, a ki saját hatás- és jogköreinek tágitása érdekében leemeli vállairól a szabad polgárok dicső munkaterhét, de kihuzza alóla egyuttal az ezredéves jogalapot is, melylyel az ország fentartásának eddig fontos tényezője volt, ez belátás és politikai izlés dolga.

De ez egyszermind az önbecsérzet (ambitio), a szabadság és önállóság iránti érzék, és a tettvágy oly alanti foka, hogy ezen fokon egy testület sem bírhat jogcimmal más szabad és független testületeket magához ölelni és életének részesévé tenni.

Igy tanulmányozva a kérdést, én azon meggyőződésre jutottam, hogy a tett indítványt a gazdasági egyesületnek nemcsak azért kell mellőznie, mert kivihetetlen és célszerűtlen, hanem azért is, mert szabadságát és függetlenségét az egyesületnek semmi áron nem szabad kockáztatni, hogy mai független hatáskörét a megyei gazdasági érdekek javára továbbra is megőrizhesse és az egyesületet az utódok számára is fenntarthassa.

Mailáth István.

ber, kinek szemét még köny meg nem áztatta, homlokon csókolt — azon én egy forró könyvet éreztem.

Azóta emelek én fölemelt fővel kalapot a becsületes munka előtt, melynek önk is, tisztelt uraim, képviselői.

Ezek jutottak nekem önkénytelen eszembe akkor, mikor önknek felolvasni akarok.

De miről?

De hiszen épen ez a bökkenő! Ez az, ami engem nem hagyott nyugodni, ez az, ami már napok óta rémesen kísértett.

Megvallom, nagyon sokat tanakodtam magamban. Száz kérdést is fölvettem, de másnap mind a százat kitöröltem. Majd egy-egy iparágat akartam kiválasztani, hogy azzal fogom untatni önköt egy fél órán keresztül. De hát melyiket választanom? Hiszen önk mindenikhez jobban értenek. Majd a rohamos gyári munka mellett a szolid kézimunkáról akartam beszélni, de attól féltem, hogy félbeszakasztanak azzal a méltatlankodással, hogy vizről predikál, aztán maga is bort iszik!... Akartam a szabad ipar ellen szólani, de rám fogták volna, hogy korteskedni akarok... Majd a formaérzék fejlesztéséről akartam boldul bölcselkedni, de beláttam, hogy mire ennek a cikornyásan unalmas, kacskaringós végtelen végére értem volna, már az egész olvasókörben csak én magam lettem volna ébren.

Végre is rájöttem azon gondolatra, hogy hiszen önköt, kik úgy is egész héten a munkában elfáradva, felüdülni jönnek ide, az én kötelességem csak a kellemesen szórakoztatás lehet.

De hát mivel?...

(Folyt. köv.)

jóindulatnál, én önköt mindig becsülni tudtam és tudom, mert a buvárlat, a történelmi tapasztalat oda vezetett, hogy szeretett hazám jövőjének biztosítását az önk fejlődésében látom. Nem tehetek róla, ezt az érzést örököltem is, olyantól örököltem, a kit büszkén vallhatok apámnak. Ha Petőfinék, hazánk lánglelkű költőjének nem vált szégyenére, hogy apja mézárosmester volt, úgy én is bevallhatom, hogy az enyém is az.

Igaz, hogy a mesterségét nem érti, mert előbb nyert kegyelmet, mint kitanulhatta volna. Keresték a szabadságharc lezajlása után, szerették volna arra a lábára reá szoritani a vasbilincseket, melyet már előbb az osztrák kardok megjegyeztek. Ha a csatatéren nem tudott meghalni, penészes börtönnek nyirkos leheltetű, disztelen halála nem kellett neki s elmenekült: bánaos özvegy anyjának ezer rettegései között egy mézárosmesterhez pénzszedőnek.

Aztán változtak a viszonyok, újra felvehette régi nyegét, a száműzetés napjai megszűntek, elhagyta mesterségét, de nem telejtette el tanítómesterét.

A hatvanas évek politikai áramlatai közepette — sokan emlékezhetnek rája — a régi jó czéhrendszer még divatozott. De a czéhbéli összejövetelek nagyon sokszor politikai jellegűek voltak. Tudhatják jól, hogy ama szomorú, de dicsőséges napok után magát az elnyomott magyarnak kisírni sem volt szabad. Hát mit csináltak?... Összejöttek a czéhben és a czéhkancsók mellett, midőn a rendőrség nem is gyanította, a hazának a sorsát hányták, vetették s reménykedtek a jobb jövőben, a szükségdés ama szomorú napjaiban legalább ez is jól esett.

Az a régi pénzszedő, a kit akkor szék-

állónak neveztek, fölkereste ezeken az összejöveteleken régi collégáit s tanította őket remélni a haza szabadságában. De hiába, őt már most idegennek tekintették. Az a régi székálló, hogy ezt az ürt áthidalja, politikusan gondolkodott.

Csináltatott a czukrásszal egy czukor-ökröt a czéh remekelő ünnepélyére s midőn a remekes mestereket fölköszöntötte, letörte ennek a czukor-ökröknek a szarvát s beszédében azt követelte a czéhbelleiktől, hogy már most ő neki is, mint remekes mézárosmesternek, adják ki a remekes levelet a czéh nagy pecsétjével.

Ki is adták. Széles aranyrámába téve, üveg alatt megsárgulva, a szabad ipar elől a jobb világba költözött czéhmesterek megfakult aláírásával, most is ott lóg az apai ház falán, a tanítómester magyarruhás arczképe fölött.

Egyszer lekerült mégis onnét a falról. Akkor történt, mikor már emberré lettem. Megfogta az apám a kezemet, bevitt szobájába s leültetett a régi karos-székre.

— Nagykoru lettél — mondá — járj ezután a magad lábán, amit magad főzesz, abból lakomázzál, hogy ne vess reám, kiadom örökségedet.

Azzal oda ment a nagy szekrényhez s annak sárgult, poros papíresomói közül kivett egyet s elém tette az asztalra. Azután a falon függő mesterlevelet vette le s melléje tette.

— Ennyi a vagyonom! Nem szivesen válok meg egyiktől sem — mondá — de megfelezem veled. Válassz közülük!

En a mesterlevelet választottam s — a nemesi kutyabőr szemrehányólag ott maradt az asztalon s gunyosan vágta arczomba megvető szavát, hogy demokrata! — Apád fia vagy — szól az édes apám s a szigorú em-

Vége van az esztendőnek. Tegnap vidám poharazás közepette temettük az ö-évet, s ma már komoly gondolatokkal belöködöm. Az idő óráján pereg a homok, s a mi elmúlt, vissza nem jö többé. Az elmúlt esztendőnek már csak az emléke él szívünkben; szomorú vagy vig óráinak nyomai is azonban csak addig élnek, a meddig az ember; s a porladó szívvel együtt elvész minden, s nem jelzi többé semmi, hogy valamikor összekötötése volt a föld-dél, hogy örült, szomorkodott, s élvezte az idők poharában a keserű vagy édes cseppeket. Ember! Bizony te sem vagy több, egy maroknyi pornál. Gyarló eszeddel felosztottad a végtelen időt évekre, hónapokra, ám pedig az újév nagyon is relatív fogalom, mert az, mi e föld lakóinak újév, nem lehessen tudni, az-e a többi bolygóknak is! Beszélünk század és ezred évekről, ám a mi nekünk ezer év, az a természetben csak egy perc mulása, vidor szellőcske lengő illanása. Hanem azért éljen az új esztendő! Példa legyen a múlt a jövőre nézve. A lefolyt idő az ember legjobb regulátora. A tapasztalás megtanítja az embert jól élni, bölcsen élni. Jól él az ember, ha okosan él, s bölcsen, ha vidáman.

Köszöntsük az új esztendőt tele pohárral, vidáman, jó kedvvel, bizalommal.

Körülbelül ilyféle gondolatokkal üdvözöltük mi, baráti körben összejött legényemberek az újév első percét. Ilyen gondolatokkal tértem ágyamba s álomban is csak azzal tépelődtem, hogy minden mulandó.

Alig köszönt be a hajnal első sugara, már is felzavar egy rekedt torok, mely a fülembé kiáltja:

Boldog új évet!

Ijedten nyitom ki szememet. A házmester állt ágyam előtt s mosolyogva köszönt. S ez a rettenetes mosolygás tudatta velem, hogy a többi még csak következnek. Brr! De megborzadtam. Bőle-nyultam az éjjeli szekrényem fiókjába s elvándorolt az első forint.

De sok volt ám az utolsóig. A szabó, suszter, a mosóné, levélhordó, hordár és a jó isten tudja még ki, annyi boldog új évet akasztottak a nyakamba, hogyhi mind beteljesült volna, hát boldogabb ember lettem volna Baross Gábornál; pedig szomorúan sóhajtottam, hogy no ez az év nekem ugyan rosszul kezdődött! Ha miniszter volnék, rögtön beterjesztenék egy törvényjavaslatot a boldog új esztendő ellen; erre tudom, nem akadna ellenzék; s még a hetesek sem protestálnának.

A honatyáknak kétszeres okuk volt megünnepelni Szilveszter estéjét. Ez a képviselői mandátumoknak valóban szilveszterestéje. A ház felosztása és az országgyűlés berekesztése a főrendiháznak is be van már jelentve. Általános megállapodás-ként azt írják, hogy a képviselőház utolsó ülése január 4-én lesz; s másnap a király személyesen trónbeszéddel fogja felosztani az országgyűlést. A választások első napjára január 28. és az utolsó február 6-ika tűztnék ki; február 18-án már összeül az új országgyűlés.

Erre aztán megmozdult az egész ország; de megmozdult a főváros is. A pártok valamennyi kerületben erősen szervezkednek, nehogy készületlenül találja őket az idő. Ez idő szerint úgy áll a dolog, hogy küzdelem nélkül egyik fél is nehezen fog nyerni csatát.

Az önkéntes mentőegyesület is közel volt a vesztett csatához, melyet önmagával kellett vívni. Az évi számadásokból ugyanis az tűnt ki, hogy a bevétel nincsen arányban a kiadással. A budapesti önkéntes mentőegyesület áldásos működését ismeri az egész ország, a fővárosban nem mulik el egy nap, hogy segítségét igénybe ne vennék, különösen a gyárak, mégis csak igen csekély összeg az, a melyet viszonzásul nyer a közönségtől. A főváros segélyezésén kívül máshonnan alig van valami bevétele. A kormány is többször megígérte segítségét, azonban mindeddig egy fillért sem juttatott neki. Ezen deficiens állapotok felett tanácskozott e héten az egyesület, mely előadván, hogy a kéregetésnek már majdnem mindegyik nemét teljesen kimerítették, elhatározta, hogy a kormánytól és a közönségtől, különösen a gyáraktól fog segélyt kérni, hogy tovább is működ-hessék.

A múlt hetekben az a hír támadt a fővárosban, hogy Jack, a hirhedt londoni hasfelmetező, ki a whitechapel leányokat rémítgette, Budapestben van s itt akarja folytatni rémes mesterségét. Egy pár leányt, az igaz, hogy megtámadott valami becsipett síheder, de az egész rémhirt az a pár levél okozta, melyeket valaki gonosz tréfából a rendőrségnek küldözött, hanem komolyabb baj nem történt. Jack urat még nem látták Budapestben, s a ki ismeri a magyar menyecskék tenyerét, nem is igen tanácsolja neki a velük való érintkezést.

De különben is minden csendes. Influenza az egész főváros és a londoni leányok réme hallgat, valószínűleg benne van az — influenzában. Azonban az sem lesz csoda ha azt halljuk, hogy a szemfüles rendőrség megint valami csizmadiát fogott, mert há

csak fogni kell valakit, mikor rendnek muszáj lenni s ha más alkalmas médium nem mutatkozik a m. kir. erély és tapintat ki-tüntetése.

Fővárosi levelező.

Különfélék.

Lapunk jelen számával kezdjük meg XII-ik évfolyamunkat: Előfizetést nyitunk a „Bars” tizenkettedik évfolyamára. Tisztelettel kérjük ez alkalommal előfizetőinket, hogy előfizetéseik megújítása iránt e hét folyamán intézkedni sziveskedjenek, nehogy — késedelem miatt — a lap szétküldésében akadályok merüljenek fel. — Helyben az előfizetések eszközlésével a lap kihordója bizatlik meg; vidéki előfizetőink részére pedig postautalványt mellékelünk.

Az újév küszöbén örömmel ragadjuk meg az alkalmat, hogy kedves munkatársainknak hálás köszönetünket fejezzük ki lapunk életérének fejlesztése körül kifejtett, nagyra becsült munkásságukért; s a jövőben is kérve szíves támogatásukat — tisztelt olvasóink elgyetemben — fogadják a legjobb kívánatunkat!

Képviselőválasztási mozgalom. — A lévai választó kerületben — mint értesülünk — a szabadelvű párt Konkoly Thege Sándort, a kerület jelenlegi képviselőjét közakarattal jelölteti fel jelöltül. — Az ellenzék részéről Levatic Gusztáv felé irányul a bizalom, de valószínűnek tartják Hunyady László gróf fellépését is. — Az aranyosmaróthi kerületben a kormánypart jelöltül Dr. Ruffy Pál megyei főjegyzőt emlegetik, Detrich Péter a kerület képviselője a 48 asok programja alapján küzd a mandátumért. — Az újbányai kerület, melyet ez idő szerint Szapáry Gyula gróf miniszterelnök képvisel, örömmel venné, ha jelenlegi képviselője vállalná el a jelöltséget. — Ellen- esetben Kazy József kamarást emlegetik; jelöltként.

Léva város képviselő-testülete múlt hó 29-én rendkívüli közgyűlést tartott, a melyen tudomásul vétetett az alspánnak átirata, a mely szerint a városi képviselők választására decz. hó 30-át tűzte ki. A közgyűlés — tekintettel azon körülményre, hogy az első kerületben a választók száma a törvényszabta 200-at meg nem üti, — a harmadik kerületből 27 választót — az első kerületbe tett át s elhatározta, hogy minden kerület 7 képviselőt válasszon. Választási elnökökké kinevezettek: az első kerületbe Mácsay Lukács; a másodikba Novotny Imre; a harmadikba Nyitray Ferencz.

Léva város virilistái. Léva város képviselő-testülete e hó 23-án tartott közgyűlésén 1892-ik évre a következőleg állította össze a legtöbb adófizetők névsorát: id. Leidenfrost László, Lévai tak. és hitelintézet, Lévai takarékpénztár, Weisz Mór, Frommer Samu, dr. Pólya József, Stern Fülöp, özv. Jozsefcsek Károlyné, Fridmann Samu, Weisz Samu, özvegy Bolesman Eléné, Belcsák László, Nyitray Ferencz, Tolnay Dénes, Kherndl János, Czizrok János, Medveczky Sándor, Klein Odön, Bolesman József, Huberth Vilmos, dr. Tóth György, Berger Adolf, Reitmann Ignác, Levatic Gusztáv, Fogler Lajos, Kempfner Jakab, özvegy Mészáros Józsefné, Lolló Sándor, Fischer Miksa, dr. Frommer Ignác, özv. Weisz Ignác, dr. Klein Jakab, Schubert Pál, Grotte Vilmos, özv. Levatic Már. onné, Mácsay Lukács, Blum Samu, Csekey Vilmos. — Pótlagok. Tóth János, Polák Vilmos, Markly József, Engel József, Guttmann Lipót és Kabina József.

A kegyes tanítórendnek a jelen iskolai évre szóltó névtára megjelent. A nagyérdemű szerzet tartományi rendfőnöke Léva Imre. A rendi kormánytanács élén Kalmár Endre kir. tanácsos tiszteleti rendfőnök áll; a többi tagjai: Pollák Ede dr., Trautwein Nep. János, Luter Nándor dr., Horváth Piusz, Pap Nep. János, Fekete Endre, Müller Pál kormánysegédek, Farkas László, Frank Ferencz, Váry Gellért kormánytanácsosok. A rend 355 tagja közül 259 áldozópap (közöttük 11 aranymisés), 72 ünnepi és egyszerű fogadalmas növendék és 24 novicius. Az oktatás terén működik 224. A szerzet közép-, elemi- és népiskoláiban a múlt iskolai évben 7550 növendék tanult. A rend legnépesebb főgimnáziuma a szegedi, melybe 703 ifju jár; utána következik a budapesti 692 és a temesvári 533 tanulóval. A rendnek legidősebb tagja Mihály Alajos tisz. kormánytanácsos, a ki 1802-ben született.

Értekezlet. Léva városának mintegy 70 ellenzéki választó polgára — mint értesülünk — a lévai választókerület ellenzéki érzelmi választóit a közelgő képviselőválasztás alkalmával követendő eljárás megbeszélése céljából pártértekezletre hívja meg, a mely értekezlet 1892. évi jan. hó 10-én, d. u. 1 órakor, Léván, az „Oroszlán” vendéglő nagytermében lesz megtartva.

Figyelmeztetés. A lévai dalárda lapunk utján figyelmezteti mindazokat, a kiknek meghívóján az egyesület által tartandó hangverseny napja január 29-ére van írva, hogy ezen nap tévesen lett a meghívón közölve, mert a hangverseny — mint már előzőleg is jeleztük — január hó 9-én lesz megtartva.

A választás eredménye. A múlt hó 30-án megejtett városi képviselők választásánál meg lettek választva: az első kerületben: dr. Brach Ferencz, Ráczy János, Novotny Imre, Mácsay Lukács, ifju Bartos István, Turpinszky József és Tóth István rendes. — dr. Medveczky Károly, Hribik Ferencz és Leidenfrost Tivadar póttagokká; — a második kerületben: Jaross Ferencz, Szepessy Pál, Markly József, Korpás János, Juhász László, Agárdi Miklós és Tuka József rendes; — Richter Ferencz, Novotny Károly és Akossy József póttagokká; — a harmadik kerületben: Juhász István, Borcsányi Győző, Váci Jónás, Pély István, Mosonyi Sándor, Galambos István és Varannay István rendes; — Piggler István, Kovácsik Samu és Dóka Jónás póttagokká.

A lévai izr. hitközség új rabbija, Lieberman Jakob, bölcsész e hó 3-án, ma foglalja el állását. A rabbi elé — mint értesülünk — küldöttség megy le Csataig s vele a délutáni vonattal érkezik meg az állomásra, a hol a képviselő-testület élén a hitközség alelnöke fogja üdvözölni. A vasutól egyenesen a zsinagógába megy a menet. Ott a hitközség elnöke fogadja a rabbit, a ki ima után ünnepélyesen elfoglalja székét. — Szívesen üdvözöljük izr. polgársaink új rabbiját körünkben!

Értekezlet. Ifju Kachelmann Károly — tekintettel a küszöbön álló országgyűlési képviselőválasztásokra és az azok érdekében országsszerte megindult mozgalomra, — az újbányai választó kerület választóit 1892. évi január hó 5-ik napján, d. e. 10 órakor, Zsarnóczán a Kaldrovits féle vendéglő nagytermében tartandó értekezletre hívja össze.

Táncmulatság. A lévai „iparos olvasókör” saját pénztára javára január hó 17-én Léván az „Oroszlán” vendéglő nagytermében, zártkörű táncmulatságot rendez. Belépti díj: személyjegy 80 kr., családjegy 1 fnt 50 kr. — Kezdeté este 7 órakor.

A cigányok telepítése az eddigi tapasztalatok szerint igen kevés sikert képes felmutatni, úgy látszik azonban a dolog fordulóra ért, most József főherceg, ki a cigányok érdekében folyvást élénkebb érdeklődést tanúsít, vette az ügyet kezébe; nem régen magánkihallgatáson memorandumot nyújtott át a királynak, melyben nézeteit a cigányok letelepítése iránt kifejezte. Miután a főherceg szabad kezét nyert, humanus céljai valószínűsítésére, cigány-telepet létesített acesüti birtoka szomszédságában. Építettet esinos házikókat vagy 60 család részére, kik most földműveléssel és mesterségekkel foglalkoznak. A mezőgazdaságnak is előnyére válnék, ha a terv sikerülne, ez is egyik jele volna, hogy az ország viszonyai konszolidálódnak.

Képviselőválasztási mozgalom. Az ar. maróthi kerületben — mint hírlik — Révay Simon bárót jelöltetik fel kormányparti jelöltnek.

Döntvény. A m. kir. pénzügyi bíróságnak egyik legközelebb hozott döntvénye értelmében a haláleset-felvétel hivatalból kiállítandó okirat s mint ilyen bélyegmentes még azon esetben is, ha az az érdekelt fél szorgalmazása folytán állítatik is ki.

Első rendű mulatságos nap. Faib professzor első rendű kritikus napjaival szemben immár elsőrendű mulatságos napról is tud a kalendárium. A jövő évben farsang hétfője a szökőnapra, febr. 29-ikére esik. Ebben a ritka összetalálkozásban 1808-ban volt utoljára része a világnak, a legközelebbi ilyen találkozás pedig az 1960-ik esztendőre esik.

Kutyák a hadsereg szolgálatában. Érdekes újítást hoztak be legújabbban az osztrák magyar hadseregben. Újévtől kezdve t. i. minden hadtestnél és hadseregnél harc-kutyák alkalmazása lesz rendszerezve, a mely kutyák háború esetén az előrsi és nyomozó szolgálathoz a portyázó csapatok mellé fognak beosztani. Eddig próbaképpen alkalmaztak ily hadi kutyákat a hercegovinai csapatoknál, hol igen jó szolgálatot teljesítettek. A hadsereg ez új intézménye által okozott költségek már az 1892-iki hadügyi költségbe fel vannak véve.

Léván, decz. hónapban meghaltak: Glauber Frida élt 2 és fél évet; Gáspár Béla élt 3 évet; Farkas László élt 1 és fél évet; Goldner Izidor élt 28 évet; Halabuk Imre élt 4 évet; Szabó Eszter élt 1 és fél évet; Kucs Erzsébet élt 8 és fél évet; Béres Mária élt 1 évet és 2 hónapot; Supala Iván élt 3 és fél évet; Turcsán József élt 4 és fél évet; Sümegh Gyula élt 2 évet és 3 hónapot; Pénczes István élt 2 évet és 3 hónapot; Tóth Lajos élt 11 évet; Hajnal Erzsébet élt 2 évet; Miklós János élt 46 évet; Baboczki Julianna élt 11 hónapot; Dohány Lajos 3 és fél évet; Uherczki Gyula élt 1 évet.

RÖVID HIREK — Uj főrendiek. A király gróf Keglevich Istvánt, dr. Korányi Frigyeszt, Lónyay Jánost és Madarassy Pált meghívta a főrendi házba. — Katona

kinevezések. A karácsonyi kinevezések alkalmával a közös hadseregbeli gyalogságnál 1179-en, a vadászoknál 146-an, a lovasságnál 152-en, a tüzérségnél 279-en lettek tartalékos hadnagyokká. — Ujpesten leány-egylet van alakulóban, melynek tagjai egymást segítik a kiházasításnál. — Varsóból folyton érkező hírek egy titkos szövetkezetről, mely a czár élete ellen tört és melyet a rendőrség most fedezett fel. Sok orosz és lengyel tisztet és diákok elfogtak. — A hazalasi ügy szabályozása iránt a magyar és osztrák kereskedelmi miniszteriumok közt megegyezés jött létre s az illető törvényjavaslat tavaszkor a parlamentek elé kerül. — Az orosz pénzügyminiszter újabb kölcsön iránt alkudozik Párisban; a pénz állítólag vasuti czélokra szükséges. — Lutter Nándor, a kegyes tanítórend egyik érdemes tagja, tanügyi író, aki a negyvenes években Léván is tanárkodott, e hó 30-án influenzából fejlődött tüdőgyulladás következtében, 71 éves korában meghalt.

APRONÁGOK.

Rovatvezető Zuhany. — Hallotta. — Oh Elma, az én férjem valóságos Adónisz! — Igen, igen! Hallottam, hogy adóhivatalnokhoz mentél férjhez!

Valóságos bostrány. Belép az orvoshoz egy uri ember, a kinek életéről már rég lemondott. — Ön, barátom — förmed rá a doktor — valóságos bostránya a tudományak!

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

Köszönet-nyilvánítás.

I.

4038/1891. sz. mellett Dr. Hamar Gyula kir. jbiró végzéséből Fizély Lajos és Kolasovics Nándor lévai lakosok a nekik megítélt 1—1 összesen 2 fnt szakértői díjat, továbbá 5000/1891. sz. a. Frankó István kir. jbiró ítéletéből Medveczky Ottó lévai lakos a részére megállapított 3 fnt tanudíjját, nemkülönbön 5782/1891. sz. a. Frankó István kir. jbirónak hozott ítéletéből Faith Gyula lévai lakos a részére megítélt 2 fnt tanudíjját a lévai „Stefánia árvaház” részére adományozván, midőn a fenti összegeknek a lévai kir. jbiróságtól történt átvételét nyugtatjuk, úgy a tek járásbírósnak szíves figyelmét, mint a nevezett adományozó urak jótékonyágát melegen köszöni

Léva, 1891. decz. 23-án,

a „Stefánia-árvaház” gondnoksága.

II.

A „Stefánia-árvaház” részére az őszi gyűjtés alkalmával adakoztak: Gutmann Lipót 1 fnt, Altman 30 kr, I. S. 10 kr, Frommer Samu 1 fnt, Domjáné 5 kiló rizs és 1 fnt, G. G. 10 kr, N. N. 10 kr, N. N. 30 kr, Pick Ede 20 kr, Klein Sándorné 40 kr, Cserépes Zsigmond 30 kr, Gömöri Sándor 10 kr, Frommer Mórné 50 kr, Miklósi Mihály 20 kr, Mák Lajos 20 kr, Kubik Lajosné krumpli, Szirma Andrásné 10 kr, Nikiser Lajos egy zsák krumpli 30 kr, Goldstein 20 kr, Kakoné 5 kr, Gáspár Józsefné 10 kr, Kiss Janka 20 kr, Szilaveczki M. 40 kr, Gaup A. 10 kr, Vallo Jánosné 1 fnt, Tulasai Gizella 25 kr, Szlatki Károly 20 kr, Holló Sándor 1 fnt, Nyitrainé 1 fnt.

III.

A lévai Stefánia-árvák karácsonyfájára hozott kegyes adományait a szeretet- és jótékonyágnak kedves kötelességgel nyugtatjuk itt a nyilvánosság terén. Az árváinkat évről évre takarékszágra szoktató nemeslelkű urnő, Styaszny Antalné által e becses lap révén küldött 8 ezüst forintot, a „Bars” tekintetes Szerkesztője által felajánlott 2 fnt 50 krral és az Alsó Váradról H. R. jegyzéssel vett 2 frrtal a szíves adakozók kívánságához képest arra érdemes árváink közt készpénzben osztottuk ki a karácsonyfa csillogó lombátora alatt. A vidékről kaptunk továbbá Kereskényből Mailáth Istvánné ömeltőségától 5 frot és eleséget, Mailáth Lászlóné öngységától egy egész özet és eleséget. A városunkban kifogyhatatlan jótékonyággal bíró családoknál eszközölt gyűjtés eredményét a tekintetes Szerkesztőség engedelmével jövőre egész terjedelmében közöljük.

Az árváinknak boldog karácsonyi ünnepek szerzésre módot és alkalmat adni segített nemeslelkű adakozók még nemesebb cselekedetén az Isten áldása legyen.

Léván, 1891. decz. 31.

Belcsák Lászlóné, alelnök. Tothné, gondnok. Kriek Jenő, titkár.

IV.

Madarász Dávidné lévai lakosnő tüzetrendészet elleni kihágás miatt 1 fnt pénzbüntetésben elmarasztaltatott, melyet tek. Kónya József rendőrkapitány ur szíves volt a lévai önkéntes tűzoltó egylet részére átküldeni, melyért fogadja egyletünk nevében hálás köszönetem nyilvánítását.

Léván, 1892. jan. 2.

Pazar Károly, főparancsnok.

V.

Kérelem.

Alulírtak „a lévai iparos olvasókör” választmányának megbízásából azon szíves kérelemmel fordulunk városunk és a vidék jószívűségére és nemeslelkűségéről ismert közönségéhez, hogy most alakult körünket, a mely a kezdet nehézségeivel küzd, — könyvtárának megalapításában k ö n y v e k a d o m á n y o z á s á v a l segíteni kegyeskedjék.

Hálás köszönettel fogadunk s e lapok utján nyugtázunk minden legkisebb ajánlót.

A kegyes adományokat a kör elnök-ségére kérjük czimeztetni.

Léván, 1891. decz. hó 15-én.

ifj. Bartos István, Ráczy János, jegyző. elnök.

Medzichradzky János, könyvtárnok.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

Mit lehet egy jó laptól kívánni? Az ma már nem elég, ha egy lap gyors és pontos értesítéseket közöl a világ minden tájáról. Lehetnek benne a legfrissebb hírek minden országból, tarthat külön levelezőket Párisban, Londonban, Berlinben, Pétervárt, Rómába: és egyebütt, ezzel még csak azt éri el (de csak ha levelezői az illető kormányférfiakkal és politikusokkal összeköttetésben állanak), hogy naponként megtáviratoztathatja magának nemcsak azt, a mi történt, hanem azt is, a mi valószínűleg történni fog. Ma határozottan békeké a kilátások, de a keleti kérdés minden pillanatban zavaral fenyeget: Konstantinápoly, Sófia, Bukarest, Belgrád, sőt még Csetinye is megannyi gyűjtőpontja egy akának, melytől egész Európa föllobbanhat. Egész gyönyörűsége, de gyakran bosszúsága is az a legkorlati államférfiaknak, ha tapasztalják, hogy van egy lap, melynek találatkony szíri tudósítói néha a legrejtettebb dolgokat kifürkészik. E lapnak igen kitünők belöldi hírforrásai is, a hazai politikáról egy lap sem nyújt oly kimerítő tudósításokat, parlamentis tudósításai meg épen mintaszerűek. Aztan az a sok regény, ama sok jeles szakíró, szimű- és könyvbíráló cikkei, tanulmányai, melyek közül, mind meg-lepheti az olvasók ez-eit, de manapság egy igazi jó laptól mindezeknél többet kívánnak. Mai nap minden embernek fontos érdekei vannak az üzleti élet terén, s egy jó lap első kötelessége, hogy ebben a tekintetben teljesen megbízható tanácsadó legyen. Politika és szép-irodalom igen jó szórakoztatója a művelt embernek, a férj, a nő és a serdült gyermekek mind megtalálják mulatságukat benne, de mit ér az olyan házibarád, a ki mindig csak mulattat bennünket, de soha egy okos tanácsal nem tud szolgálni, ha hozzáföldünk? Egy igazán jó lapnak e kettős feladatát megvalósítva csak egyetlen egy lapnál tapasztaljuk az Egyetértés-nél, mely különben tejedelménél fogva erre ugyszólván egyedül alkalmas is. Mert ahoz bizony nagy papiros-pazarlás szükséges, hogy előbb adjunk egy óriási lapot a közönség mulattatására, aztán adjunk egy másik, még nagyobb lapot a közönség anyagi érdekeinek támogatására. Mert a hány foglalkozásu ember van egy lap olvasói közt, annyi különböző érdeküket kell ki-szolgálni. A kereskedő, a tőzsdéatogató, a bankár, a könyvtulajdonos, a sajtógyáros, a sajtótulajdonos és gazdálkodó, az nemesak azt akarja tudni, hogy az értékpapiroknak, az nemesanyagoknak és készítményeknek mi az árak, hanem azt is, hogy hol lehet ocsón vásárolni és hol lehet valamit lehető legjobb áron értékesíteni? És ezt nem képes semmiféle lap sem nyújtani, legyen még oly jól is szerkesztve, ha mindjárt százezeret áldoznak is tartalma emelésére, ha csak nincsen abban a szerencsés helyzetben, mint az „Egyet-értés”, melyet a hazai üzlet világ a magyar kereske-delem vezéralpájává tett és a hirdetések egész özöné-vel keres föl. Az üzletemberek az Egyetértést tekintik annak a közegnek, mely köztük az értekezést, a szükség van rá, legkisebbsben közvetlenül képes a hirdetés által. Kinek hirdetni valója van, az Egyet-értést keresi föl, mert tudja, hogy 23,000, a legva-gyonosabb osztályhoz tartozó előfizetőhöz fog szólni: a ki pedig azon gondolkodik, hogy melyik lapra fizessen elő? az ismét csak az Egyetértést választja, mert jól tudja, hogy e lap az ő anyagi érdekeit nemcsak megvédelmezheti, hanem ha tájékozását belőle meríti, mint üzletemberek okvetlenül boldogulni is fog. Ezt minden jó laptól meg lehet kívánni, elérni azon-ban csak az Egyetértés által lehet.

Lévai piaci árak.

Rovatvezető: Kónya József városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 10 fnt — kr. 10 fnt 20 kr. Kétszeres 9 fnt 50 kr. 9 fnt 80 kr. Róz 9 fnt. 80 kr. 10 fnt — kr. Arpa 6 fnt. 6 fnt 80 kr. Kukorica 5 fnt 20 kr 5 fnt 50 kr. Bab 6 fnt 20 kr. 6 fnt 40 kr. Zab 6 fnt — kr 6 fnt 20 kr. Lencse 7 fnt 20 kr. 7 fnt 50 kr. Köles 4 fnt 80 kr. 5 fnt 40 kr.

Nyiltér. *)

I.

Mindenkinek boldog új évet kíváu

Tooth Zsigmond.

II.

Barsmegyében oly sokak tiszteletét és bizalmát birván, megütközéssel hal-lom, hogy távozásom után pár hónapra gyermekes, de nemtelen támadás in-téztetett ellenem; ha valaki fel nem fogható ellenszenvének irántam így akar kifejezést adni, ám tegye, de ne legyen oly gyáva, hogy a szított rá-galom következményei elől névtelen hősként kitérjen.

Nagy-Várad, 1891. decz. 22.

Kobzy János.

* E rovat alatt közöltékért, nem vállal felelős-séget a — Szerk.

E rovatban minden szó egyszerű beiktatása 3 krba kerül; helyegdíjban — a lakás megjelölése mellett — fizetendő minden egyszerű beiktatásért 37 kr.

KIS HIRDETÉSEK.

Hirdetésekre bővebb felvilágosítást Nyitrai és társa kiadószög ad, ki levélben tudakozódásra postabélyeg beküldése nélkül azonnal válaszol.

3-3 **KERT ELADÁS.** 207.
A Zöldkert-utczában levő Gyárfás-féle kert szabadkézből eladó. Vevőknek bővebb felvilágosítással szolgál a kert jelenlegi tulajdonosa.

Magas jutalékot fix fizetést előleget
adok mindenkinek, a ki sorsjegyek és sorsjegykönyveknek részletfizetés melletti árusításával foglalkozni kíván. 10-9
Fuchs H. váltóháza
Budapest, Deák Ferencz utca 12.

Kitüntetve! II. díjjal a vácsi kiállításán!
Valódi magyar **HEGYIBOROKAT SZÁLLIT** saját pinczéiből

ÁKOSSY SÁNDOR
bor-kiviteli-üzlete — L é v á n.
Kicsinybeni elárúsítás palack borokra helyben — **Kern Testvérek uraknál.** Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Ugyanott **hérbe adatik** 2-3 tagas helyiség utczára nyúl ajtó — és ablakokkal, — s esetleg mellékhelyiségekkel. — Továbbá eladatik csaknem új **kávéházberendezés.**

BOR-KIVONAT.

Kitűnő egészséges bornak azonnali előállításához, a mely a természetes bortól meg sem különböztethető ajánlom, ezen **jónak bizonyult különlegességet.**

2 kilo ára (100 liternek megfelelő mennyiség) 5 frt 50 kr. Utasítás ingyen mellékeltek. Legjobb eredményért és egészséges készítményért kezesseget vállalok.

Szesz megtakarítás

érhető el felülmúlhatlan, pálinkának való erősítő esszenciámmal.
Az italoknak kellemes, zamatos ízt kölcsönöz. Csakis nálam kapható. Ára használati utasítással együtt: 3 frt 50 kr. per kilo (600-1000 literhez.)

E különlegességeken kívül, ajánlok mindennemű esszenciát **rum, cognac** és **finom likörök** gyártásához kitűnő minőségben.

Utasítások ingyen mellékeltek 50-11
Árjegyzékek bérmentesen küldetnek.

Pollak Károly Fülöp

esszencia-különlegességek-gyára Prága.
Szolid képviselők kerestetnek.

198.

6-1.

Képes Családi Lapok

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes heti lap.

Szerkeszti: **Dr. Tolnai Lajos.** Főmunkatárs: **Dr. Váradi Antal.** Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Dr. Murányi Ármin.**

Előfizetési ára:

a „Hölgyek Lapja“ című divat-melléklettel s a Regénymelléklettel együtt:
Egész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr.

A „Képes Családi Lapok“ című hetilap új negyedbe lép. A magyar szépirodalomnak e hatalmas tényezőjét, a magyar művelt családoknak e szellemi kincsét a következő írók és írók támogatják: *Jókai Mór, Lauka Gusztáv, Rudnyánszky Gyula, Dalnady Győző, Mikszáth Kálmán, Komócsy József, Temérdek (Jeszenszky Danó), dr. Prém József, dr. Sziklay János, Inezedy László, Palágyi Lajos, Erdődy Dániel, Dengi János, Tölgyesi Mihály, Vértessy Gyula, Méry Károly, dr. Murányi Ernő, Petri Mór, dr. Raditzky Jenő, Csorba Palotay Akos stb.; Beniczki-Bajza Lenke, Büthner Lina, Nagycsárdy Mária, Kulifay-Beniczky Irma, Harmath Lujza, Hevesiné Sikor Margit, V. Gaál Karolina, Karlovszky Ida, Mericzay-Karossa Irma. Erzsike stb.*

A „Képes Családi Lapok“ az összes szépirodalmi képes hetilapok között a legélénkebb, legváltozatosabb. Tartalma az irodalom minden válfaját felöleli, képei a jelen eseményeit s a leghíresebb festők műveit mutatják be.

„Hölgyek Lapja“ című havonként kétszer megjelenő **divat-melléklete** a legjobb divatképeket hozza s e mellett a magyar háziasszonynak valóságos szellemi titkára, a menyiben a nevelés, az egészség, a gazdaság, kertészet, a háztartás s a konyha terén nincs olyan kérdés, a melyet ne tárgyalna s nincs olyan titok, a melyet ne hozna elő!

Regénymelléklete külön beküldhető négy kötet érdekes regénnyel ajándékozza meg évenként az előfizetőt.

Zöld borítéka is tele van mulattató közleményekkel, humoros apróságokkal, sakk-, kép-, szám-, kocka- és ponttalányokkal és szórójátékokkal, melyeknek megfejtői értékes jutalmakat kapnak.

Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, a kik ez iránt — legzélszerűbben levelezőlapon — hozzáférnek.

A ki az egész évre szóló hat forintnyi előfizetési összeget **40 krajczár csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi**, annak **4 regényt**; a ki **3 frt előfizetési összeget 30 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld** annak **két regényt**; és a ki csak **1 frt 50 krnyi negyedévi előfizetési díjat 20 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld**, annak a kiadóhivatal egy regényt küld ajánlva jutalmul.

A ki **3 új előfizetőt** gyűjt s az előfizetési összeget egyszerre beküldi, annak elismerésül **egy díszes emlékkönyvet** küld a kiadóhivatal.

Megrendelhető **postautalványon** minden postahivatalnál és minden könyvkereskedésben.

Előfizetéseket (a hónap bármely napjától) elfogad a „Képes Családi Lapok“ kiadóhivatala **Budapest, Nagykorona-utca 20 szám.**

Teljes számú példányokkal még mindig szolgálhatunk.

1486/1891. t.lk. szám.

Arverési hirdetményi kivonat.

Az újbányai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Balbach Béla végrehajtónak Müller Ferencz végrehajtást szenvedő elleni 40 frt tökéletelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az újbányai kir. bíróság területén levő a p. nagymezői 275. sz. tjkvben A I 1-25 sorsz. alatt foglalt és Müller Ferencz 2/12 rész tulajdoni tulajdonára 496 ftban ezzel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi január hó 27 ik napján délelőtti 9 órakor Pálos-Nagymező község házául megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatulni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított, és az 1881. évi nov. 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyi rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Újbányán 1891. évi szept. hó 1-ső napján.
A újbányai kir. bíróság mint telekvi hatóság.

Orosz, kir. aljbíró.

1512/1891. t.lk. sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

Az újbányai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Danko Tamás végrehajtónak Bobok Márton végrehajtást szenvedő elleni 110 frt tökéletelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében az újbányai kir. bíróság területén levő, Ladomér községben fekvő, a ladoméri 42 sz. tjkvben A I. 1-9 sorszám alatt foglalt és Bobok Márton tulajdonát képező ingatlanokra az árverést 423 ftban ezzel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1892. évi január hó 25-ik napján délelőtti 9 órakor, Ladomér község házául megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatulni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok, becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt

kelt magy. királyi igazságügy miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Újbányán, 1891. évi aug. hó 31-én.

Orosz, kir. aljbíró.

1904/1891. t.lk. sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

Az újbányai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kalina János végrehajtónak Úz Král Sália Mára tt. gyám végreh. szenvedő elleni 40 frt tökéletelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében az újbányai kir. bíróság területén levő, újbányai határbafekvő az, újbányai 1497. sz. tjkvben A + 1 sorsz. alatt foglalt egész ingatlanra 174 ftban; az u. o. 908. tjkvben + 3. sorsz. alatt végreh. szenvedettek 1/3 rész tulajdoni jutalékára illetve az 1880. évi 60. t. cz. 156. §-a alapján a társtulajdonosok Král János, Sáli Král Katalin, Potoczky Král Veron, Král József kkor, Král Mária kk; Král Lukács kk. és Král Zsuzsanna kkor tulajdoni jutalékaira is, így az egész ingatlanra 81 ftban, az u. o. 1696. sz. tjkvben A + 15. sorszám alatt foglalt ingatlanokból végrehajtást szenvedettek 1/3 rész tulajdoni jutalékára, illet e az 1880. LX. t. cz. 156. §-a alapján a társtulajdonosok Král János, kk, Král Lukács, Zsuzsanna, Král Buri Mária és Tuzsaszky István tulajdoni jutalékára is, így az egész ingatlanra 234 ftban, a + 2. sorsz. alatti egész ingatlanra szintén a fenti törvény-cik értelmében 12 ftban, a + 3 sorsz. alatti egész ingatlanra 249 ftban, a + 4. sorsz. alatti egész ingatlanra 9 ftban, s a + 5. sorszám alatti egész ingatlanra az árverést 99 ftban ezzel megállapított kikiáltási árban elrendelt, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi január hó 26 ik napján, délelőtti 9 órakor a kir. bíróságok telekvi iróházául megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatulni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok, becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Ujbányán, 1891. évi szept. hó 4-én.

Kir. bíróság mint telekvi hatóság.

Orosz, kir. aljbíró.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legelősebb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS“

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasó közönség legtekintélyesebb lapja. Hiteles forrásokból származó **értesüléseinek** gyorsasága, alaposága és sokasága, rovatainak változatosága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették népszerűvé. A kormány körében előforduló eseményekről az „Egyetértés“ olvasói értesülhetnek első sorban. Az **országgyűlési tárgyalásokról** a legrészletesebb, tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés“ közöl. Bár mely párthoz tartozzék is a képviselő, beszéde az „Egyetértés“ben a legrészletesebben közöltetik. Ez az óriási terjedelmű lap egyszerre két hímlokegyenest ellenkező irodalmi célt szolgál, mert naponként megtalálja benne a család, a hölgyvilág a maga szépirodalmi olvasmányát a világ rodalom legkitűnőbb íróinak legújabb regényeiben, talál benne tárczacikkeket legjobb íróinktól, divattudósítást Párisból stb., ugy, hogy nincs szépirodalmi lap, mely az „Egyetértés“nek e rovattal a versenyt kiállhatná. — S ezzel szemben ott van az „Egyetértés“nek oldalakra teredő politikai és közigazdasági része, mely megbízhatóság, komolyság és jólérsültség tekintetében utolérhetetlennek van elismerve a magyar sajtóban. Egyik legfőbb érdeme az „Egyetértés“nek, hogy az események ösmertetése körül soha semminemű tekintetektől sem hagyta magát befolyásolni, s mint **teljesen független lap** fölötté áll minden pártérdeknek és **csak az igazságot** szolgálja. Az egész sajtóban legnagyobb terjedelmű országgyűlési tudósításaink is mindenkor a párttekineteken felülemelkedő részrehajlatlanság szerezte meg a közelismerést, mely abban nyilvánul, hogy az „Egyetértés“ olvasói között minden pártból találunk híveket. — Az „Egyetértés“ **gazdasági rovata** elismert régi tekintélynek örvend. A magyar **kereskedő s gazdaközönség**, az **iparos és vállalkozó** nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés“ **kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak** bőségével a többi lapok már föl sem veszik a versenyt. — A **kereskedő, az iparos s a mezőgazda** két évtized óta tudja már, hogy az „Egyetértés“ben megtalálja mindazt, a mire szüksége van s e miatt az „Egyetértés“ ma már nélkülözhetlenné vált, mint a hazai kereskedelmi, ipar- és mezőgazdasági forgalom magyar nyelvű vezérlapja. Üzleti dolgokban az „Egyetértés“ a legjobban informált lap Magyarországon. — A rendes rovatokban s a fölmerülő eseményekről legnagyobb terjedelemben közölt bö tudósításokon kívül végre csak az „Egyetértés“ 3 speciális rovatát emlíjük meg, melyek országos hirre tettek szert. Ezek: az **Irodalom**, a **Tanügy** és a **Mezőgazdaság**, melyek mindegyike egy-egy szaklapot képes pótolni. A ki olvasni valót keres és a **világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értdsülni**, fizessen elő az

„EGYETÉRTÉS“—re;

melynek előfizetési ára: **egy hóra 1 frt 80 kr., negyedévre 5 frt s egy évre 20 frt.** Az előfizetési pénzek az „Egyetértés“ kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámokat a kiadóhivatal kívánatra ingyen és bérmentve küld.

Az „Egyetértés“ felős szerkesztője és kiadóhivatala: **CSÁVOLSZKY LAJOS.**

Az „Egyetértés“ kiadóhivatala: **Dalszínház-utca 1. szám.** (Az operaházzal szemben.)